

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Bogu udano je tukaj umri dne 29. decembra Alojz Oman v starosti 82 let, ki je pred petimi leti obhajal zlato poroko. Rajni je bil dober krščanski mož, po poklicu viničar, ki je v svojem težkem delu bil vedno dobre volje. Vsikdar zadovoljen s svojim poklicem, je zvesto opravljal svojo službo, zato je bil povsod priljubljen. Čeprav v visoki starosti, je bil bistrega spomina; v svoji šesttedenski boleznii se je spominjal še dogodkov iz svojih otroških let. Delo in molitev sta bila njegova najboljša tovariša. Svojih pet že odraslih otrok je dobro oskrbel, če ne toliko z bogastvom, pač pa s krščansko vzgojo in molitvijo. Še v boleznii je šel na prvi petek v decembru v cerkev k sv. zakramentom, potem je še bil doma pokrepčan s sv. zakramenti za umirajoče. Zadnje dve leti je bival pri svoji hčerki Alojziji Pavalec v St. Lenartu. Pogreb se je vršil 31. decembra ob obilni udeležbi sorodnikov in faranov. Cerkevni pevski zbor mu je zapel žalostinke na domu in ob odprtem grobu. Naj v miru počiva! Žaljujoči družini in sorodstvu naše sožalje!

Lokavci. 26. dec. f. l. je po dolgi in mučni boleznii, spravljen s tolažili sv. vere, je umrl Vaupotič Alojz v starosti 78 let. Pokojni je bil sodni cenilec, vrsto let obč. odbornik, ustanovitelj gasilne čete in drugo. Med obilno udeležbo pogrebecev in domače gasil. čete smo ga položili k večnemu počitku v Križevcih. Med mašo zadušnico in na pokopališču so peli cerkevni pevci. Blag mu spomin!

Sv. Urban pri Ptujju. Po dolgi in mučni boleznii je umrla g. Marija Bela, vdova in učitkica. **Zavarovanje celoletnih naročnikov ostane tudi v prihodnjem letu! Pravičnik bo priložen eni prihodnjih števil. Nihče naj na to ne pozabi!**

»Zanesti se ne morem.«

»Na mojo besedo se lahko zaneseš. Kar obljubim, to držim — česar pa ne držim, tega tudi obljubim ne. Dobila boš svoj del, toliko, kolikor jaz.«

»Dedi hočete vedno, da vaša obvelja,« je še zagodrnjala, toda že manj osorno. »Kje se jutri dobiva?«

»V krčmi. Prišel bom še prej, preden bo kdo drugi tam... Glej, da te kateri ne ulovi! Če te kdo vidi, po pameti se izgovori!«

»Toliko soli imam že sama v glavi.«

Ločila sta se, ne da bi se poslovila.

Nevihta ponoči ni razsajala le nad Smarjem in nad bližnjim trgom Kaplo, ampak po vsej belski dolini in je napravila obilo škode tudi v Rutah, Gorenčah in Pokrčah. Pa tudi dalje tam okoli Dobrovlja je divjala. Ko se je unesla, se je ulil dež v debelih curkih.

Na kraju dobrovljskega trga, kjer so bile hiše tesno druga ob drugi, je stala čedna bela hišica. Zgoraj okoli se ji je vil ob dveh stenah lepo izrezljan hodnik. Na tem se je v zgodnji uri, ko je s farnega zvonika udarilo šele tri, prikazal možki, ki ga v mraku še ni bilo mogoče prav spoznati. Nekaj časa je prisluškoval in se ogledoval, kako je kaj vreme; potem pa je začel s k... klasom peti:

rica na Strmecu. Bila je mati 8 otrok, katere je vse v krščanskem duhu vzgojila. Čitala je katoliške liste in nabožne knjige. Da je bila priljubljena pri sosedih in znancih, je pričal njen pogreb, katerega se je udeležilo kljub slabemu vremenu mnogo ljudi. Ob odprtem grobu je spregovoril tolažilne besede g. župnik. Njej želimo večni mir, žaljujočim otrokom, zetom in snaham naše sožalje.

Lahonščak pri Sv. Tomažu. O božičnih praznikih je segla smrt s svojo neusmiljeno roko po skrbno mater Marijo Podgorelec, rojeno Lipavec, ki je umrla v 78. letu svoje starosti. Na praznik rojstva Gospodovega opoldne je še bila s svojo krščansko družino skupno zbrana pri mizi, dve uri pozneje pa je zadeta od srčne kapi mirno v Gospodu zaspala. Ker je pred par dnevi prejela sv. zakramente, ji ni bilo težko zapustiti dolino solz in stopiti pred večnega sodnika. Pokojna je bila verna krščanska mati svojih otrok in zelo usmiljenega srca do revežev in siromakov, ki so vedno iz njenih rok sprejemali telesna dela usmiljenja. »Slovenski gospodar« je prihajal v njeno hišo dolgih 50 let, kar priča, da je ranja bila vneta čitateljica in

Vuhred. Božični praznik smo pri nas prav slovesno praznovali. Imeli smo ta praznik kar šest svetih maš. V čast smo si šteli, da je prišel k nam monsignor Ivan Vreže iz Maribora. Imel je slovesno polnočnico in slovesno sveto opravilo ob 9. uri dopoldne. Zunaj je bilo krasno božično vreme. Naša sicer velika cerkev je bila ta večer skoraj polna.

Sv. Anton v Slov. goricah. Nisem še razmehoma dolgo naročnik vašega tako priljubljenega »Slovenskega gospodarja«, pa vendar moram

širiteljica katoliškega tiska. Njeno spoštovanje in priljubljenost pri vseh so pokazale številne množice ljudi, ki so od blizu in daleč prihajali molit in jo kropit na mrtvaškem odru. Marsikatero oko so zalile solze žalosti, ko se je doma in pri odprtem grobu poslavlil od dobre matere hčerini mož Jožef. Počivaj v miru božjem, dobra mati!

Črešnjevce. Žalostno so 21. decembra zapeli zvonovi pri podružnici Sv. Treh kraljev svojemu krstnemu botru, naznanjajoč, da je izdihnil svojo blago dušo daleč naokoli znani Miaker Lovro, veleposestnik v Ješovcu. Mnogobrojno spremstvo na zadnji poti je pokazalo, kako priljubljen je bil rajni. Saj pa tudi ni nikdo od blizu in daleč rajnega zaman prosil pomoči, z veselimi srcem in s prijazno besedo je dal vsakemu pomoč, in nikdar ni bilo slišati iz njegovih ust besede graje ali očitka. Daleč na okoli so ga imenovali botra; mlajšim in že starejšim je bil krstni boter. V krstnih knjigah domače župnije in tudi v sosednih župnijah je bilo njegovo ime prav mnogokrat vpisano kot krstni boter. Ganljivo je bilo gledati, kako so tisti, ki jih je on držal na rokah pri sv. krstu, dvignili krsto z zemeljskimi ostanki dragega rajnega botra, da ga ponesejo v objem hladnega groba. V njegovo hišo ni imel nikdar dostopa kak veri sovračen list. Bodi Ti zemljica lahka, saj počivaš z dragim rajnim očetom v istem grobu. Blag Tebi spomin, žaljujočim ostalim iskreno sožalje!

javno priznati, da mi zelo ugaja in ga tudi v naprej nočem opustiti. Človeku je treba dobre dušne hrane in to prejemamo iz katoliškega časopisja. Dragi Antonjevcani, med nami je še dosti takih, ki še nimajo te dušne hrane. Naročite si »Slovenskega gospodarja«, ker boste s tem napravili sebi veliko korist, upravi tega časopisa pa pošlali najlepše novoletno voščilo v obliki celoletne naročnine. Ne pozabite na svojo dolžnost in urno na delo za dobro stvar. Želim vsem naročnikom »Slovenskega gospodarja« srečno in zadovoljno novo leto, pred vsem pa uredništvu in upravništvu tega lista. Božji blagoslov z vami! — Naročnik iz Župetinjec pri Sv. Antonu.

»Bogu hvala za deževje, delj ko lije, delj nedelje, in če lije do nedelje, večje moje je veselje. Voda, ta pač mora biti, hočta vol in človek piti.«

Tedaj se je na drugi strani ceste odprlo okno in ženski glas je zarenčal:

»He, sosed, kaj razgrajate in budite poštene ljudi sredi noči? Podgana naj se vam v grlo zatakne!«

»Dobro jutro želim, gospa soseda!« je zaklical možak. »Kaj vas jezi? Ali ste z levo nogo vstali?«

»Sitnež ste! Ali ne čujete, kako se mi derejo otroci? Vso noč so se drli, in zdaj, ko so vendar že zaspali, ste jih s svojim rjovežem zbudili.«

»Nak, tega pa nisem hotel, gospa Lucija. Zapel bom kako sveto, potem bojo otroci takoj spet zaspali.«

In že je znova zahretil:

»Vstani, vstani, človek, zdaj, Bogu čast in hvalo daj! Glej, za hribom se dani, kure kliče kikriki.«

»Otrok nima,« je zastokala ženska na drugi strani. »Dvajset bi mu jih privoščila; tedaj bi ga že minilo.«

obleganje Gibraltarja po Špancih od 9. avgusta 1779 do 21. okt. 1782, torej 1167 dni in obleganje Cadizja od februarja 1810 do avgusta 1812, 903 dni.

Znano je, da vojske v prejšnjih časih, če jih primerjamo z današnjimi po številu mož niso bile posebno močne. Prve velikanske armade so si stale nasproti šele v rusko-japonski vojni, ko se je bitke pri Mukdenu udeležilo 624.000 mož. Številčna premoč nikakor ni vedno odločala izida vojn. Napoleon I. in Evgen Savojski sta svoje bitke dobojevala skoraj vedno proti številčno močnejšim nasprotnikom.

Inserirajte!

(Dalje sledi.)

